

POTOSÍ PRINTZPIOAREN INTERKONEXIOA

Posted on 16/06/2010 by Naider

Duela egun batzuk kaleratu zen Madrilgo [Reina Sofía Arte Garaikideko Museo Nazionalean](#), erakusketa [Principio Potosí](#). Arlo horretan Iberiar penintsulako zentro garrantzitsuenetako batek (Picassoren Guernica dago beste bitxi batzuen artean) aldi baterako gela nagusietako bat (urteko bigarren hiruhilekoan) eskaini dio gai honi. Erakusketa Berlinetik igarotzea espero da eta geroago [La Pazera](#) iritsiko da.

Globalizazioa da ikusten dudanean buruan agertzen zaidan lehen hitza eta nozio hori datu berria ez den arren, azken hamarkadetan bere hitzaren erabilera intentsiboa izan da. Gero eta gehiago, batez ere teknologia berrietatik eta horiek ekartzen dituzten interkonexio-aukeretatik. Orain dena nahastu, korapilatu, ehundurik ematen du, eta ez beti begi onekin. Ez beti baikorra.

Hain zuzen, Potosí Printzipioak proposatzen diguna globalizazioa eta bere aukerak, onerako edo txarrerako, nabarmen edo ustekabeen burututakoa da, eta elikatzen den arma edo bitartekoak erabiliz egiten du, hain zuzen: interkonexioak.

Erakusketan komisario alemaniarrek parte hartzen dute, eta Qatar, Huelva, Txina eta Bolivia bezalako hainbat tokitako lan eta objektuz osatuta dago, batzuk aipatzearren. Boliviako instalazioan, XVII. mendeko proposamen batzuekin batera, Elvira Espejo artista oso interesgarriak esku hartzen du, baita [Mujeres Creando< probokatzaileak ere. /a>. Azken hau instalazio indartsu batekin, Elizarekin kritikoa, zeinetan egurrezko sare bat erakusten duen marko gisa \(kontzeptuala, bai\) emakumearen aukeren oztopo eta iragazki gisa jokatzeko duena, oso iraunkorra gaur arte nazio kulturean.](#)

Erakusketatik fisikoki urruntzeko aukera bagenuen, iradokitzen didan lehen inpresioa web orri batena da. Informazio asko, askotariko konexioak, ibilbide kaotikoak, itxuraz isolatutako kontzeptuak baina planetako hainbat lekutako testuinguru batek lotuak. Batez ere barrokoa informazioari dagokionez. Datu asko, sentsorialak eta erreferentzialak.

Horrek komisarioen gaitasunetan pentsatzera garamatza, ez bakarrik komisariotza eta espezializazio teknikoari dagokionez, baita sorkuntza artistikoari dagokionez ere, eta noski, haien gaitasun estetikoak zalantzan jartzera.

Berriagoa da sorkuntza 2.0 kontzeptua lotu daitekeen planteamendua, obrako protagonistetako batzuk ez baitira "artista"tzat hartzen lehen unean. Ez da arte ederren munduaren lagin eksklusibo bat, urrun. Aktibismo militantearen eta sorkuntza librearen arteko hibrido bat da.

Orduan galdetzen dugu nondik datorren arte garaikidearen abangoardia. Tribeca edo Sohoako komunitate itxia al da? Europatik edo San Frantziskotik etorri behar al duzu? Beharbada, mendebaldeko arte partziala, herrikoa eta lokala aspaldi agortu da askoz unibertsalago eta generikoago baten alde, azken finean, estetikaren eta kontzeptuen arteko lotura gizarte-oihartzunen eta egungo kezken harreman zuzenarekin egiten da. Kezka globalizatuak, eta ez beti askatasunari begira pentsatuak, baizik eta mekanismo berriek sortutako esklabutza aldera askotan.

Boliviako [Los Tiempos](#) Boliviako egunkarian ere argitaratua >. Argazkia: Victoria López.

There are no comments yet.